

արդէն տեսել էր իր աղջկան, որի սիրտը լցված էր մայրական քնքոյց զգացմունքներով, և որը կամննում էր վերադառնալ իր խաղաղ կեանքին։ Նա այդ բոլորի վրա յոյս ունէր, որովհետև անձնազո՞ն Օլգան, ինքն անձամբ նրա մօտ դալո՞յ յայտնեց, որ ասպարէզը թողնում է նրան, և զոհում է իր սէրը՝ յանուն Վնասի երջանկութեան։ Բայց երբ մայրական զգացմունքները սաստիկ կերպով բոլըռոքվում են, երբ տիկին Վոլինցեվա վճռում է վերջապէս դուրս պրօնել Պրօպօրեվի և ասպականսկած կեանքի <շղթաներից>, ահա այդ ժամանակ, Պրօպօրեվ յայտնում է զրականապէս, որ մի անգամ իր <շղթաների> մէջ ընկած մարդը, երբէք դուրս գալ չէ կարող։ <Կարող է>—բացականչում է տիկին Վոլինցեվա և... թոյն է խմում։ Պրօպօրեվ խսկոյն հեռանում է անկասկած իր <շղթաների> մէջ նոր որսեր ցցելու, իսկ տիկին Վոլինցեվա մեռնում է իր աղջկայ և ամուսնու ձեռքերի վրա, որը եկել էր յայտնելու, որ համաձայնվում է նրա հետ ապրելու։ Այսեւ է մառապար հնում է։ Ոիկայի աւա

Այդտեղ էլ վարագոյքը իշխում է: Ոիհսայի լաւ
կամ վատ կողմերի վրա մենք երկար չենք
կանգ առնի: Բովանդակութիւնից շատ բան կա-
րելի է եղբակացնել, պիհսան ունի բեմակա-
նութիւն, գեղեցիկ և ազդու տեսարաններ, նա
ուշադրութիւն է գրաւում, և անկասկած ցոյց է
տալիս, որ պ. Խւժին բեմական գրողի ընդունա-
կութիւններ ունի: Խակ չնչ վերաբերում է հեղի-
նակի դուրս բերած անձանց հոգեբանական կող-
մին, և գործողութիւնների զարգացման ընթաց-
քին, չէ կարելի չը նկատել, որ մի քանի տիպեր,
շատ էլ ընական և հետևողական չեն թւում, և
պիհսայի ընդհանրապէս լաւ տպաւորութիւնը մի
փոքր թուլանում է գործողութիւնների հոգեբա-
նական ընթացքի սխալ և թերի լինելով, և
զլիսաւորապէս տիկին Վոլինցեվի անժամանա-
կեայ մահով:

Մենք չենք խօսի նոյնպէս և պիհսայր շօտա-
ված ընտանկելան և բարյոյական հարցերի մասն,
որոնք պատում են ռոդիերանց և ծնդղների՝
յարաբերութեան շուրջը, և որոնց համարեա թէ
չէ վճռում ինըը հեղինակը:

Խաղը ընդհանրապէս լաւ անցաւ։ Գլխաւոր
խաղացողները՝ տ.տ. Մայերօվա, պ. պ. Լիւդ-
վիկով և Ֆորկատովի ծափանարութիւններ ստա-
ցան։

ԽԵԼԱԳԱՐՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ

թէ գաւառական քաղաքներում և թէ նոյն խոկ և նոյն խոկ միծ քաղաքների յետընկած վրում խելազարը մի այնպիսի անձնաւութիւնը որին հալածել, ծեծել—և յաճախ պատեսնել դրանց արիւնաներկ դէմքով, քիթ

Անդրբյուզաբի կլիման, ջուրը, օդը և հեռանձնասիէն նպատառում են: Ն ա խ ան ձ իմի աքանութեան բակտէրիայի դարգաքանի որ հայերը յատկապէս այդ երկու բով են վարակված:

Անցնենք այժմ մարդկային ուրիշ զգացմունքներին և կրքերին: և կը տեսնենք որ այդ մարդկային զգացմունքներն ու կրքերը, նոյնաքև վարակիչ լինելով, նրանցից ամեն մէկը ծագում է այս կամ այն իրան յատուկ փոքրիկ, բնական աչքով անտեսանելի և միայն խոչորացոյցով (միկրուկապով) տեսանելի բակտէրիաներից:

***
Ծառ անդամ առում են որ այս կամ այն աղ-
դութեան յատկանիցն է՝ մեծահոգովալիւն, կամ
վախկոտութիւն, կամ առատամբութիւն, և ամ-

վարմություն, կամ աղատամութիւն, կամ ստրկային ողի, կամ խաքեբայովթիւն, կամ շիտակութիւն, կամ նախանձ, կամ թեթևամտութիւն, կամ ծանրաբարոյ ողի և այլն, և այլն....

Անշուշտ գիտութիւնը մի օր կը համնի այն եղանակացութեանը, որ այդ բոլոր լաւ և վատ յատկութիւնները հետևանք են այս կամ այն աղդի շրջանի, այս կամ այն կլիմայի և երկրի մէջ զարգացող առանձին առանձին բակտերիանե-

* *

Այժմ առանձնապէս նայենք հայոց մէջ գոյութիւն ունեցող այլ և այլ հասթիւնների վրա, և կը համոզվենք, որ մեր բակական հաստատութիւններից իւրաքանչյուր է ջոկ ջոկ և միմեանցից բարեկանալուն:

Յայտնի է, օրինակի համար, որ երբ սենեկաւմ տի Փոփ կամ դի Փոփ եր

Այդպիսով կարելի կը լինի ժամանակով հաստատապէս ասել, որ, օրինակ, Յունատանի կիման, օզը, ջուրը և հողը առանձնապէս նպատում են ստախօսութեան և խաբեքայութեան բակտէրիայի զարգացման, քանի որ յայների յատկանիչն է, ինչպէս յարտնի է, պարծենկոտուրի....

սննեակի յատակը ձեղքերի մէջ.... Եւ
մարդ, մտնելով այդ սննեակը, շատ ա
անզնեւու մտու, նեռնեւու սննեակը,

պատռած—իրաւոնք ունի իւրաքանչիւր ոք ան-
ամար պատիժ կերպով; Յաւալի Է բայց իրողութիւն է:
Ծեան Օրէնքի ներկայացուցիչը չէ սանձահարում ամբո-
մա- խի կոյր հալածանքը, հոգեորականը՝ եկեղեցու
թրշ- բեմից մի բառ անգամ չէ արտասանում այդ
թիւն- թշուառների հետ մարդկօրէն վարպելու մասին,
վելով հայրը չէ յանդիմանում իր որդուն—և ահա ամեն
արա- ոք սանձարձակ կերպով հալածում է այդ թրշ-
նսերի ւառներին, և անգաշտպան մնացած այդ խեղճե-
րին:

U. S. O.

ԹէլԱհիթ մեղ գրում ենք «Այս օրերս այցելեցի Վելիշելիսէ գլւզի նորաբաց հայոց օրիորդաց ուսումնաբանը: Իմ առաջարկած հարցերին վրացախօս աշակերտուհիների տուած պատասխանները հայերէն լեզուով ինձ վրա լաւ տպաւորութիւն գործեցին: Նրանց մանկական երգեցզութիւնից ես հիացած էի: Առասարակ գումելի է ծախսել իրանց ապրանքները, այսնկարծ թայիրեանց մի անգամի հանջում հանդուցեալից իր ամբողջը: Սա այսպիսով զրկվում է բոլոշահերից և րոպէսապէս քանդվում թայիրեանց անմիջապէս արգելք խանութիւ ապրանքների վրա: Այս

թրւուրց սև չրացած էր: Առասասրակ գոլզըլը է
Սղնախի գործակալ տէր Արշակի եռանդը, որին
պատկանում է յիշեալ դպրոցի բացման նախա-
ձեռնութիւնը, գովելի է նոյնպէս ուսումնարա-
նում գործող ուսուցչուհի տիկին Վարվարէ Ար-
մեծնեանի եռանդը, որը համեմատաբար կարճ
միջոցում այդքան աշխատանք է կատարել:

ԹէվԱկի երկու քաղաքամասերը միացնող միակ կամուրջը, ինչպէս մեղ գրում են, թողված է բոլորվին անխնամ. աեղտեղ պակասում են տախտակներ, այնպէս որ հաղափառ չեն այն դէպքերը, երբ սայլերի ու կառքերի անխները բռնվաւում են ձեղքերի մէջ, կամ ձիերն ու գոմէշները իրանց ոտներն են կոտրում: Զգալի է նոյնպէս լապտերների պակասութիւնը. շատ տեղերում, ասում է թղթակիցը, անկարելի է րընել զիշեր ժամանակի: Ինչի քաղաքային դէպուտատը, հարցնում է թղթակիցը, ուշաբրութիւն չէ դարձնում

Մնցեալ անգամ մենք հաղորդեցինք, որ Փարի-
պամ մենք առ առ գոյացաւքն էաւենէ

զում սկսեց լոյս տեսնել Փրանսերէն՝ հայերէն մի կիսամսեայ հանդէս «Հայաստան» (Le Haïastan) վերնագրով, յիշեցինք նոյնպէս, որ այդ լրագիրը տարեկան 12 Փրանկ 50 սամստիմ արժէ, բայց տուացաք յըշու Ըստ՝ ու Շատ զրասնեակի հասցէն: Այդ գրասենեակը Լօնդոնումն է, չը նայելով որ լրագիրը Փարիզումն է տպվում և նրա հասցէն հետևան է. Sutherland Place Bayswater, 21, 9, W. London.

Արագիրն այս տողերը հաղորդողն
թէ գրադարան-ընթեցարանը ին
միջոց է հասարակ ժողովրդի մէջ
թեան մէրը տարածելու:

Դեմ կը ներչնչէ և անտեսանելի բակտէրիաները,
կարող է նմանապէս վարակվել արփով կամ
դիֆտէրիտով։

Եթէ ընդունենք որ ինչպէս տիֆի, խօլէրայի և
դիֆտէրիաի բակտէրիաներ կան, այնպէս էլ կան
սախանձի, անմիաբանութեան, անհնաղանդու-
թեան, խոռվարարութեան, քթամիա ինքնահա-
ւանութեան, յիմար մեծամտութեան բակտէրիա-
ները,—ինչ զարմանալու բան կայ, որ եթէ այդ
բոլոր ախտերի բակտէրիաները մի անգամ բուն
են դրել մի որ և է բնակարանի պատերի պաս-
տաւաների, կաճկարասիների, առաստաղի ու յա-
տակի ճեղքերի, զրքերի, մասեանմերի մէջ, ինչ
զարմանալու բան կայ, ասում եմ, որ այդ բնա-
կարանի մէջ ամեն մանողն ու նրա մէջ աւելի
կամ պակաս երկար ժամանակ անցկացնողը՝ կը

Այդ բուն գիտնական, բակտերիֆական թէօրիա-
յով միայն հնարաւոր է բացատրել այն անհաս-
կանալի և ամենքիս համար մինչև այժմ հանե-
լուկ եղած երևոյթը, որ օրինակ, Թիֆլիսի Ն և Բ
ս ի ս ե ա ն զալրոցը մտնող իրաքանչիւր անհա-
տու լինե ու անհամառ տառապե հարաբեկու կ

առ մինի զա տեսուչ, ուստիցիչ, հօգաբարձու և
իփա-
հան-
աներ
ն են
այն, անպատճառ վարակվում է անմիտանու-
թեան, խոռվարարութեան, ինտրիգայի, երկպա-
ռակութեան, ծուլութեան և յնտադիմ ոգու ախ-
տերով:

Ուրիշ կերպ չէ կարելի բացատրել այդ անմիտ-
թար երեսոյթը, եթէ ոչ նրանով, որ Ներսիսեան
դպրոցի պատերի, պաստառների, յատակների,
գասական առարկաների, ուսուցչական և տեսչա-
ուներ ենք ունենալու համար մի միջոց կայ մը

